

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2026. január 1.
(csütörtök)**

Horváth Géza

BIZONYOSSÁG A BIZONYTALANSÁGBAN

Énekek: 440, 799, 777,1-2, 771

Lekció: Zsoltárok 86,3-12

Alapige: Péld 23,17b-18

„Ne irigykedjék szíved a bűnösökre, hanem az Úr félelmében maradj meg minden nap, mert biztosan van jövőd, és reménységed nem semmisül meg!”

Imádkozzunk!

Édesatyánk, hálásan köszönjük, hogy az új esztendő első napjára virradhatunk, és hogy a rossz utak és a hideg ellenére megőriztél bennünket, lehetőséget és vágyat adtál arra, hogy eljőjjünk. Valóban, az ének szavával mondjuk, hogy minket pedig, kegyelmes Atyánk, eddig takargattál, s ez új esztendőt derítvén ránk most magad elé engedsz, hogy szent közösségben Veled induljunk ebben az új évben is.

Urunk, szeretnénk folytatni azt az utat, amit eddig is veled jártunk! Szeretnénk, hogyha hűségesebben tehetnénk ebben az évben, mint az elmúlt évben! Szeretnénk kérni, hogy kevesebbyszer engedetlenkedjünk, és az erős lelket éppen ezért újítsd meg bennünk! Légy nekünk segítségül, Urunk, légy támaszunk, oltalmunk és erősségünk ebben az évben is, hiszen nem tudjuk, mit hoz ez az év, egyedül csak te tudod! Mondtad az ígében, hogy mi a terved velünk, és tudjuk, hogy nem romlást, hanem békességet tervezel, és hogy a te népedet mindig a jobb felé viszed. Ezért hálásan köszönjük, hogy nekünk csak oda kell tenni egész akaratunkat, valónkat, odaszánni magunkat a melletted való létre, a benned való életre, a benned való elcsendesedésre.

Köszönjük, hogy előre tudhatjuk, hogy ami ebben az évben ránk vár, az mind a te kezedből jön, és semmi nincs, ami a te tudtod nélkül történne velünk. Az énekkel együtt valljuk, hogy bölcs a te végezésed, ha áld, ha sújt karod. Ké-

rünk, Urunk, áldj meg most bennünket az újévi találkozásban is, és úgy legyen boldog új évünk, hogy ismét Rád bízunk magunkat megerősítve azt a szövetséget, amit Te kötöttél velünk! Önként vállaljuk annak pontjait, és kérünk, hogy kegyelmesen hordozz bennünket szövetséged, ígéreted szerint! Jézus Krisztus nevében kérünk, hiszen te jól tudod, mire van szükségünk.

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, amikor a Református Kollégiumba jártam, mi, akik már szerettük az Isten igéjét, mindig azon gondolkoztunk, hogy különleges ünnepeken vajon a vallásánárunk milyen textust fog olvasni. Egy ballagáskor különösen érdekelt mindenkit, hogy megvan-e már a ballagási ige, és amikor megvolt, az nagy öröm volt mindenkinek. Mert ő ilyen különleges alkalmakra, Isten Szentlelkétől vezetve mindig ki tudta választani az oda illő igét.

Nem tudom, hogy ezzel az igével kapcsolatban, amit felolvastam, mi a ti véleményetek, de én hetek óta ennek az igének a gyönyörűségében élek, hogy néhány gondolatot elmondhassak róla nektek. A Példabeszédek 23. fejezetének két igéje így hangzik, hogy az Úr félelmében maradj meg minden nap, mert biztosan van jövőd, és reménységed nem szégyenül meg. Akik esetleg olvasták, vagy ismerik Czeglédi Sándornak azt a „Minden napi kenyerünk” című kis összeállítását, amely az év 365 napjára tartalmaz egy fohászt, egy ígéretet és egy tanácsot, ez nagyon kedves kis füzet, néha én is előveszem, mert olyan jó ezt a három igét így egymás mellett nézni, hogy van egy fohász, egy ígéret és egy tanács. Hogyha ezt az igét nézzük, akkor itt is három dologgal találkozhatunk. Az első egy tanács, hogy: az Úr félelmében maradj meg minden napon! A másik egy bizonyosság, hogy: biztosan van jövőd. A harmadik pedig egy ígéret, hogy: reménységed nem fog megsemmisülni. Ennek a három igének a fénye ragyogja most be a mi újévi utunkat, és kívánom, hogy ne csak a mai napot, hanem ennek az évnek mind a 365 napját!

Úgy is lehetne mondani, testvérek, hogy az újévi ige mindig egy bizonyosság a bizonytalanságban a mi számunkra. Mindig egy olyan erősség, egy olyan bizonyosság, ami akkor is megáll, amikor nem tudjuk, hogy mit hoz a holnap. Ahogy Jakab apostol mondja az igében, hogy: ti nem tudjátok, mit hoz a holnap, de a jeremiási igében azt olvassuk, hogy Isten azt mondja: csak én tudom, mi a tervem veletek, és reményteljes jövőt adok nektek.

Január közepe felé mindig összeállítjuk a gyülekezet éves költségvetését. A presbitérium ezt megtárgyalja, a Gazdasági Bizottság elfogadja, aztán a presbitérium jóvá hagyja, vagy nem hagyja jóvá, és ebben a költségvetésben mindig van egy olyan tétel, az utolsó tétel az egyéb bevételek vagy egyéb kiadások között, hogy vegyes előre nem látható kiadás. Azt meg tudjuk tervezni, hogy mennyi lesz a bér, a fűtés, a villany, a posta, az internet, a festés, meg az egyebek, a szükségszerűen elvégzendő feladatok, de van olyan tétel, amely előre nem látható. Mert jöhetnek olyan dolgok, amit előre nem látunk, nem tudunk betervezni, és az új esztendőben is előfordulhat olyan, ami előre nem látható. Amikor

az óév végén megemlítjük, hogy hány testvérünk ment el, valóban sokakról nem gondoltuk, hogy a következő karácsonyt vagy a következő december 31-ét már nem töltik velünk. Január 1-jén még úgy indultunk el, hogy boldog új évet kívánunk, Isten áldását, kegyelmét, szeretetét, aztán eljött az év vége, és már nincsenek közöttünk, hanem elmentek a minden élők útján.

Vajon mennyi minden vár ránk, testvérek, amit nem tudunk? Mit hoz a holnap? Nem tudjátok, mit hoz a holnap, és azért jó, ha az Isten ígéje olyan lesz mellettünk, úgy szoktam mondani, mint a paradicsom mellett a karó. Megtartja a paradicsomot, főleg, amikor már növekszik, amikor már súlyt hordoz, termés van rajta. Ha ott van mellette egy karó, akkor nem fog eltörni a törékeny szára, akkor nem fog lehasalni, akkor meg fog maradni. Hadd kívánjam, hogy ez az újévi ige legyen mellettetek ilyen, meg melletttem is ilyen, testvérek, hogy ne csak ma, hanem holnap, meg holnapután is gondoljatok erre, meg majd december 30-án, meg 31-én is: az Úr félelmében maradj meg minden nap, mert biztosan van jövőd! Igénk így kezdődik, hogy: ne irigykedjék szíved a bűnösökre! Ez azt jelenti, testvérek, hogy a hívó embernek, aki az Úr félelmében jár, egy olyan környezetben kell ebben az évben is megmaradnia, amely a bűnösök környezete, amely a világ, amely az istenellenes, az Istennel szembe menő világ, és azt mondja, hogy ne irigykedjék szíved. Ne azokra figyelj, ne azokat kövesd, ne azokat utánozd, neked ne az a tendencia legyen az irányadó, az útmutató, hanem te az Úr félelmében maradj meg minden nap! Ne vonja szívedet más, csak az Úr!

De vajon ki tud megmaradni az Úr félelmében? Megmaradni csak az tud, testvérek, aki abban is van. Az tud benne megmaradni, akinek a szívében az Isten Szentlelke már felgerjesztette az istenfélelmet. Testvérek, ez nem egy olyan félelem, amit a mai értelemben félelemnek mondunk. Az Úr félelme a Bibliában a Benne való bizalom, a Rá való hagyatkozás, a kétség nélküli hit és reménység abban az Istenben, aki örökkévaló. Igen, egy maga körül forgó, öntelt, önző világban élünk ma. Lehet, hogy mindig így volt, nem tudom, de hogy ma ebben vagyunk, az biztos. Egy hedonista világban élünk, amely teljesen liberális, ahol mindent szabad, mindent lehet, ahol a legfontosabb kifejezés az „ad libitum”. A zenében tudják, hogy ez mit jelent: szabadon. Az állattartásban azt jelenti, hogy kiteszük az állatok elé az eledelt, és annyit eszik, amennyit akar, és akkor, amikor akar. Nem etetés van reggel, délben, este, hanem szabadon. A mai embernek is ez a szava, ad libitum, mindent lehet és mindent szabad.

Félni Istent, testvérek, azt jelenti, hogy a hívó embernek az Istenre való hagyatkozása nem egy kampányszerű időszak, hanem azt mondja, hogy minden nap. Legyen ez nekünk most nagyon hangsúlyos, hogy az Úr félelmében maradj meg minden nap! A kicsi gyerek még nem számol azzal, hogy valami veszélyes lehet, és akkor azt mondjuk, hogy ennek a gyereknek nincs veszélyérzete. Az a baj testvérek, ha a hívó embernek sincs ilyen realitása, ilyen veszélyérzete, és az Úr nélkül akar valamit csinálni, azt gondolja, hogy neki ez menni fog, neki ez sikerülni fog, őt nem érheti semmi. Milyen jó lenne, ha az Úr félelmében maradnánk minden nap, vagyis a Benne való hit, az Iránta való szeretet vezérelne

bennünket! Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből! Megy ez nekünk minden nap, testvérek? Megy-e úgy minden nap, mint a reggeli kávé, vagy mint a reggeli, vagy az ebéd, vagy a vacsora? Vajon ennyire hozzá tartozik-e az életünkhöz, hogy az Úr félelmében legyünk minden nap? Miért érdemes az Úr félelmében lenni, testvérek, megmaradni az Úr félelmében? Azért, mert azt mondja az ige, hogy: mert biztosan van jövőendő.

Nem az a kérdés, hogy valaki pesszimista vagy optimista. Mert az egy olyan dolog, ami jellemzi az embert. Valakinek ilyen vagy olyan a természete. Valaki lemondó, mindenben a rosszat látja, nem fog az sikerülni. Valaki meg optimista, hogy majd minden jó lesz. Egyik gyermekünk kicsi korában mindenre azt mondta, hogy nem baj az. Ha elszakadt valami, nem baj, majd anya megvarrja. Ha elromlott, nem baj, majd megjavítják. Mindenre, ami nem sikerült, azt mondta, hogy nem baj. Testvérek, nem optimizmusra és nem pesszimizmusra van szükség, hanem hitre és reménységre! Arra az Istenre, aki azt mondja, hogy biztosan van jövőendő. Milyen bátorítás ez nekünk: biztosan van jövőendő!

Ma különösen ebben a háborús veszély árnyékában, hányan gondolják, hogy vajon van-e jövőendő! Vajon mi vár a gyermekeinkre, unokáinkra? Hányan mondják, én is hallottam az utóbbi hetekben is, hogy érdemes-e szülni ilyen világra gyereket, mert ki tudja, hogy mi lesz! Ó, testvérek, bárcsak tudná mindenki ezt, hogy biztosan van jövőendő! Nekem azt jelenti, hogy él az Úr. Ezért van biztosan jövőendő, mert élő Urunk van, mert feltámadott és él. Amikor elcsüggedhetnénk, amikor kilátástalanságban lennénk, akkor jó lenne tudni, hogy mert van Isten, mert van gondviselés, ezért biztosan van jövőendő! Jézus Krisztus azt mondja, hogy: tudja a ti mennyei Atyátok. Ez azt jelenti, lehet, hogy ti nem tudjátok, de nem is nekünk kell tudni. Nem muszáj nekünk tudni, elég, ha Isten tudja. A Biblia egyik csodálatos alakja Ábrahám. Szoktam mondani, hogy Ábrahám nagy református volt, mert ő nagyon bízott az Úrban. Hitt az Úrnak, és amikor azt mondja neki Isten, hogy eredj, akkor összepakol és elindul, nem tudván, hova megy. Miért gondolkozott így Ábrahám? Azért, mert ő az Isten félelmében volt, és azt mondta, hogy elég, ha az én Uram tudja. Majd Ő ott állít meg, ahol akar, oda visz, ahova akar, és azt tesz velem, amit akar. Dániel a fogságban, tudta, hogy biztosan van jövőendő, pedig minden az ellenkezőjét mutatta. A fogság, rabszolgaság, kisemmizettség, nagyon messze van Jeruzsálem, a templom, az oltár, az áldozatok, sőt, azok nincsenek is. És akkor mégis azt mondja, hogy: az Úrnál vannak az idők és az idők részei. Micsoda istenfélelem, testvérek! Van jövőendő biztosan, és nagyon érdekes, hogy a Biblia szerint hogyan van jövőendő!

A Jelenések könyve nem tudom, emlékeztek-e rá, hogyan kezdődik? Az öreg János apostol parancsot kap, hogy amit látott Patmosz szigetén, azt írja meg. Az első fejezetben van egy ilyen mondat, hogy: írd meg, amik voltak, és amik ezután lesznek! Tulajdonképpen ott írja le János, hogy jön az ítélet, jön a világ pusztulása, megrendülnek a Föld tartó oszlopai, de „láttam az új Jeruzsálemet alászállani a mennyből, mint egy Istentől elkészített mennyasszonyt”. Testvérek, a Biblia szerint ez a jövőendő, aminek meg kell lennie. Tehát, nem biztos,

hogy a jövődő az, hogy majd a két ország egymással békét köt, amiben reménykedünk, és amiért imádkozunk. A jövődő az lehet, hogy eljön a kénköves tüzes eső, mint Szodomára és Gomorára. Lehet, hogy a jövődő az, hogy Isten határtalan szeretetének eljön a határa. Testvérek, a Biblia szerint akkor is biztosan van jövődő, csak kérdés, hogy milyen!

Biztosan van jövődő a Lukács 16 szerint, most a személyes életünkre nézve. Emlékeztek, a Lukács 16-ban, én nagyon szeretem ezt a történetet, ott volt jövődő, mert azt mondja, hogy meghalt a gazdag, eltemették és felemelte a szemeit a pokolban. Neki ez volt a jövődő. Meghalt Lázár, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelébe. Neki ez volt a jövődő. De hogy biztosan van jövődő, ez igaz, csak az nem mindegy, hogy milyen. Hogy a jövődő az Úrral való együttlét, az örökös öröm fejükön, kezükben pálmaágak, és hófehér ruhában éneklük Mózes és a Bárány énekét, vagy pedig a pokolban, az Istentől távol, az Isten nélkül az ember gyötrődik és kínlódik, és férgük el nem hal, tüzük el nem aluszik. Nincs vége. Sokan ezzel biztatják magukat hamisan, hogy majd egyszer a pokolnak vége lesz, vagy onnan majd kihoznak a szeretteim, egy kis pénzzel el lehet intézni. Megszoktuk már, hogy kis pénzzel elég sok mindent el lehet intézni, hát majd azt is elintézik a rokonok. A Biblia azt mondja, hogy férgük el nem hal, tüzük el nem aluszik. Kinek milyen a jövődő?

Igen, testvérek, van egy olyan jövődő, hogy: jertek, én Atyámnak áldottjai, és örököljétek az országot! És van egy olyan jövődő, amikor azt mondja, hogy: távozzatok, mert nem ismerlek titeket! Hát ti kik vagytok? Azért van jövődő, testvérek, mert az Isten örök. Ezért nincs vége valaminek. Mert Isten egyik tulajdonsága vagy tökéletessége, ahogy a dogmatika szebben mondja, az örökkévalóság. Ezért biztosan van jövődő. Testvérek, milyen jó az, amikor bemegy az ember! Az elmúlt évben is többször voltam ápolási osztályokon, ahol nem sok jóval kecssegtetik az embert vagy a hozzátartozót. Csak idő kérdése, és általában onnan lábon már nem jön ki szinte senki. Amikor hívőkhöz megyek, akkor ez mindig eszembe jut, hogy de van jövődő. Mikor minden arról beszél, hogy van egy múlt, leéltük az életünket. Nálunk falunk volt egy olyan mondás, amikor valaki meghalt idősen, főleg betegen, akkor azt mondták többen, hogy letudta. Én mindig csodálkoztam ezen, a szülőfalunkban ezzel nem találkoztam. Testvérek, nem biztos, hogy letudta. Lehet, hogy a nagyobb gyötrelem még azután jön. Nem tudjuk, hogy letudta-e. Arra gondolt, hogy az élet terhét, a nyűgöt, a bajt, a nyomorúságot, a betegséget már nem kell hordoznia, szokták mondani, hogy megváltás volt neki a halál. Mert a halál a megváltás, nem Krisztus, hanem a halál. Az a megváltás. Nem biztos, testvérek, lehet, hogy sokkal nehezebb jön, mint a fájdalom. Mert azt gyógyszerekkel valameddig lehet valamennyire enyhíteni, egyre erősebb fájdalomcsillapítókkal. Testvérek, amiről a Lukács 16 beszél, azt nem lehet enyhíteni. Biztosan van jövődő, de a te jövőd mi lesz? Nem tudom, most itt van-e az a valaki, akit az indított meg, hogy beszélt egy hívő barátjával, amikor ő még hitetlen volt. Azt mondta a hívő barátjának, hogy: mi van, ha nincs is semmi a halál után? És a hívő barátja azt mondta: de mi van, ha van? Ez indította el benne a keresést, hogy hát akkor mi az igazság? Akkor tény-

leg van jövőd? De mi van, ha van? Ha valaki tudja, hogy van Isten, akkor ezt is higgye el és tudja meg, hogy az Ő szava igaz, mert biztosan van jövőd!

A harmadik, amiről még hadd szóljak röviden, hogy reménységed nem semmisül meg! Ez a szó a Bibliában, hogy reménység, a keresztyén tudatnak, a keresztyén létnek az egyik legfontosabb szava: megmarad a hit, remény és szeretet. A reménység mit is jelent? Reménységed nem szégyenül meg, ez azt is jelenti, hogy várakozás valamire. Valamire várás, de úgy várni valamit, hogy valaminek a bizonyosságában csinálni azt, ami még nem teljesedett be. Hogy megértsék a testvérek, mit is akar ez jelenteni, amikor a magvető elveti a magot, azt mondja az ige, hogy reménységgel veti. Miért? Mert előtte van az aratásnak, és azért veti, mert reménykedik benne, hogy lesz aratás. Egyszer egy filmben láttam, ami az 1800-as évek végén játszódott, hogy ettől a terméstől függött a családnak az éves jóléte, hogy a gabonát betakarítják, csűrbe teszik, hogy lesz-e kenyér az asztalon! Többször megtörtént, és a film ezt mutatta be, amikor az aratás előtt nem sokkal egy hatalmas jég elvitte az egész termést. Leveri az összes gabonát, nem tudnak semmit összeszedni, és akkor az édesapa kiviszi a gyereket a gabonaföldre, és a kisfiú el van keseredve, hogy: apám, hát érdemes volt? Elvitt mindent, hagyjuk abba az egészet! És akkor az édesapa azt mondja: majd jövőre, fiam, majd jövőre lesz termés! Ez a reménység. Testvérek, ha mi így tudnánk bízni a mi Urunkban, ahogy ez a parasztember, aki ebből élt, hogy gabonát termelt, és ebből adott a családjának enni, és azt mondja, hogy majd jövőre lesz! Ha így tudnánk Istenre figyelni, odahajtani a fejünket őhozzá, ahogy a Halleluja ének mondja: „Jézus ölébe bizton hajtom fejem le én, ott lel a lelkem nyugtot, ha nyugszom kebelén”! Ez nem optimizmus, ez hit. Ez az az élő reménység, amiről Péter apostol azt mondja, hogy: „megszabadított minket élő reménységre, Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által”. Mert ott látszott a legnagyobb vesztes csata, és mégsem vesztes csata volt, hanem győztes, mert Jézus győzött. A BÚÉK azt jelenti a hívő körökben, hogy: Bízzad Újra Életed Krisztusra! Ez az ige is erre kér téged azért, mert van jövőd.

Ahogy tegnap este mondtam, a jövőd ennek az Istennek a kezében van: „csak én tudom, mi a tervem veletek, békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek!” Az ének szavával mondjuk el: „számomra Ő az út, jövő, csak Ő, csak Ő”, akkor boldog új évünk lesz! Isten írja be a szívünkbe: az Úr félelmében maradj meg minden nap, mert biztosan van jövőd, és reménységed nem semmisül meg!

Ámen.

Imádkozzunk!

Urunk, ez a mi boldog reménységünk és a hívő szív szent bizonyossága, hogy velünk vagy minden napon, és ennek örülünk. Nem annak, hogy külső körülményeink olyan jók, hanem hogy nem hagysz el bennünket, velünk vándorolsz utunkon, ahogy majd énekeljük.

Köszönjük Neked, hálaadással, hogy ez a mi jövőbe vetett reménységünknek is a szent titka és boldog bizonyossága. Ezért van reményteljes jövő, ezért

van jövőd, mert Te vagy. Te vagy az az állandó pont, az az örökkévaló Isten, akinél nincs változás, még a változásnak árnyéka sem. Kérünk, Urunk, vezess bennünket, mi pedig hadd válaszoljunk rá, hogy: Véled indulunk, és ha küzdelemre hív az élet, hadd kövessünk benne Téged! Te áldj, óvj és védj bennünket, Urunk, ebben az évben is!

Hadd kérjünk tőled áldást, hadd kérjünk tőled lelki jókat, hadd kérjünk tőled testi jókat is! Hiszen amikor a kenyérért imádkozunk, akkor tudjuk, hogy lehet kérni tőled testi dolgokat is. Ami nekünk vagy felebarátunknak hasznára válik, és ami a Te dicsőségedre való, azt kérhetjük. Köszönjük, hogy erre biztatsz bennünket. Add, hogy minden napunk ilyen legyen, hogy ne csak a reggeli kávé legyen a megszokott, hanem a reggeli ige és a reggeli hálaadás is legyen ilyen megszokottá az életünkben! Ebben erősíts, ebben indíts el bennünket, Urunk!

Kérünk, áldd meg ebben az évben mindazokat, akikre valamilyen betegség vagy baj jön majd, hogy amikor eljön, akkor hitben találja őket! A benned való szent bizalommal kérünk téged, hogy vigasztald azokat, akik most az ünnepen veszítették el szeretteiket, azokat a családokat, ahol majd temetünk, kérünk, hogy adj nekik élő reménységet! Hadd kérjünk időseinkért, betegeinkért, te erősítsd őket! Hadd kérjünk gyermekeinkért, a fiatalokért, akik vizsgáznak, majd a felvételikért, jó előmenetelért! Kérünk, Urunk, hogy mindazt, amit eléd hozunk, légy kegyelmes meghallani és meghallgatni, de legyen meg a te akaratod mindenben!

Így kérünk a békéért, Urunk, hogy ez az év ne háborút hozzon a világra, Európára, a környezetünkre, hanem békességet! Kérünk, hogy mutasd meg a te dicsőségedet, hatalmadat, Urunk, és ne bűneink szerint cselekedj velünk!

Ámen.

771 szöveg: *Nuori Siion*, 1929 | fordítás: Túrmezei E.
dallam: A. Maasalo

1. Ve-lem ván - do-rol u - ta-mon Jé - zus,
Gond és fé - le-lem el nem ér.
El-visz, el - se-gít en-gem a cél - hoz,
Ő a győ - zel-mes, hű ve - zér,
Ő a győ - zel-mes, hű ve - zér.

2. Velem vándorol utamon Jézus, / Ott az oltalom hű szívén.
Ha a szép napot fellegek rejtik, / Ő az éltető, tiszta fény,
Ő az éltető, tiszta fény.
3. Velem vándorol utamon Jézus. / Bár az út néha oly sötét,
Soha nincs okom félni a bajtól, / Amíg irgalmas karja véd,
Amíg irgalmas karja véd.
4. Velem vándorol utamon Jézus, / Ez a vigaszom baj, ha jó.
Bármilyen súlyosak rajtam a terhek, / Segít hordani, ott van ő,
Segít hordani, ott van ő.
5. Velem vándorol utamon Jézus, / Túl a sír sötét éjjelén.
Fenn a mennyei, angyali karban / Nevét végtelen áldom én,
Nevét végtelen áldom én.